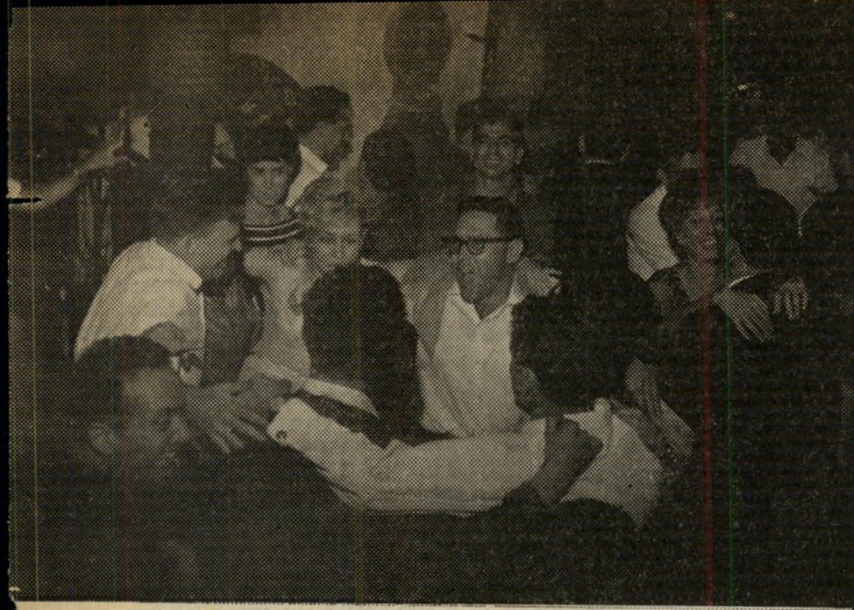

מיץ ודמוקרטיה

קינאה מיקצועית התקנאה השבוע אשת ראשהממשלה, פולה בן-גוריון, בפועלי קרית-המלכה. כאשר ביקרה שם משפחת בן-גוריון, התעניינה פולה במשכורתו של פועל במקום. כששמעה שהיא מגיעה ל-2520 לירות ליום, הודיעה מיד שהיא רוצה להתקבל כפועלת במפעל. . . ראש הממשלה עצמו עסק השבוע, מלבד בקבלת תואר אדריכל, בענייני ממשלתו, שעה שניסה לשכנע במשך שעה ומחצה את שר אחדות-העבודה, יצחק בן-אהרון, לחזור בו מהתפטרותו. בעיקר הציע לו להתבודד זמן-מה במקום כמו שדה-בוקר, בו יוכל להתפרק מהמתח של המאבק הפוליטי. . . קריאתו של יושב-ראש הנהלת הסוכנות, משה שרת, להפסיק את שתיית התה בשעה עשר, נשאה פרי כבר השבוע, כאשר למשתתפי ישיבה במרכז החקלאי הגושר, במקום כוסות התה הרגילות, מיץ גזר, מיץ תפוזים ורסק גזר. לאחר לגימת המיץ ואכילת דיס-ית-הגזר, החל דיון ממושך על

השבוע, בשעת סיור בגליל, הרגיש לפתע השגריר בחסרונה של המלחה הנאמנה. רק כאשר חזר כעבור זמן לא רב למקום, ראה איך אנשיה מסיימים החלפת אחד מגלגליה וממהרים לצאת מחדש בעקבותיו. . . על קשרים אחרים של איש ברית-המועצות סיפר השבוע חבר כפר יהושע, יעקב מוצניק, כאשר פירסם בעלון מושבו סידרת מכתבים של סטיפן טיטוב, אבי הקוסמונאוט גרמן טיטוב. טיטוב, האב, החי בכפר במערב סיביר, מחליף עם מוצניק אינפורמציה על בעיות חקלאיות, והתפלא מאוד לשמוע שבישראל יש יהודים העובדים בחקלאות. . . לאחר שיביי חג הפסח נאלץ נציב בתי-הסוהר, אריה ניב, לקבוע שני מועדים ליבקורים אצל אהרון כהן, בגלל מספר המבקרים הרב, וזה השבוע הנציב לזרם חדש של בקשות ביקור. נוסף על כך התירו שלטונות בתי-הסוהר לאהרונ' צייק לקבל מכתבים בלי הגבלה, בגלל זרם המכתבים הרב הזורם אליו. יש ימים שיותר ממחצית המכתבים המחולקים לאסי

עמיקם גורביץ (ממושקף) מנהיג את ההורה ב"עומר פיואם" חלוציות...

ניסה להכניס חלוציות, סחף אחריו חלק מהרוקדים למעגל ההורה. היחידים שישבו שקטים היו חניכתי של אנגל מסיפורה של רות, השחקנית אילנה ערן וחברה המחזאי, נסים אלזני (ראה תמונות).

דוקרב ומשקה

פרט סודי בלתי-ידוע על פרנק סינטי ר"ה נתגלה בעת שהותו בישראל. מסתבר כי לפרנקי יש זוג רגליים בלתי תואמות, שאחת מהן קצרה מרעותה. ערב עזבו את הארץ שלח את אחד מעוזריו לחנות הספורט של יוסף מורימוביץ, על מנת לרכוש עבורו נעלי ספורט. אחרי שהסתבר לשליח המצוה שלא ניתן לקנות זוג המורכב משתי נעליים בעלי מידות שונות, רכש עבור פרנקי שני זוגות — אחד מספר 42 ואחד מספר 43. . . כשהופיעה להקת החזאים לפני כמה ימים בחיפה, נכנסה עם תחילת ההצגה לאולם אשה אחת, ניגשה עד לבמה וגשענה עליה במרפקיה כשגבה אל קהל הצופים. הקהל הממורמר ניסה לסלקה בצעקות וההצגה הופסקה והתחדשה חלי-פות. אולם כל המאמצים להזיז את האשה ממקומה עלו בתוהו, ולבסוף התברר שזאת חולת-רוח יודעה בעיר. אז הפסיק אורי ז'ורר את הופעתו, ניגש ולחש משהו על אוזנה. היא עזבה מיד את האולם. רק אחרי ההצגה גילה אורי את סוד השפעתו: "אמרתי לה: תראי, חוץ משנינו כולם כאן לא נורמליים, תחכי לי בחוץ, עליי האוטו, ואנחנו כבר נסדר את העניינים בינינו"

דפנה דן עם אייבי נתן

נסים אלזני עם אילנה ערן

. . . בלהקת המחול הפיליפינית ישנו גבר אלים אחד, בשם בונטאס. אחרי תחילת הופעותיה של הלהקה בישראל, התברר כי שמו נשמט בטעות מהתכנית. בונטאס תפס מאחורי הקלעים את איש יחסי-הצבור הישראלי של הלהקה, שמואל שר, והודיע לו: "דע לך שאני נסיך! אני הנציג היחיד של השבט שלי בלהקה. אינני יודע מה יש לך או לגיורא גודיק נגד השבט שלי, אבל אני רואה בהשמטת שמי מהתכנית פגיעה מכנת בשבט. תחליטו ביניכם מי יתמודד אתי ותבחרו איזה כלי נשק אתם רוצים — על דבר כזה אפשר לכפר רק בדם!" — הגנפתו היה חיור לגמרי, ולשונו בדקה לחכו. למולו הבחין באותו רצע כיצד קורץ הנסיך לאחד מחברי הלהקה, הבין את המתיחה, החליט להמשיך בה, "לדוקרב לא נצא אתך, אבל אם העניין כה חמור, אני מוכן להיות מעשיו העבד שלך". הנסיך בונטאס שלח את עבדו להביא לו כוסית קוניאק.

בל. "אתה לא רואה שכאן גר צייק ולא טופולז" שאל אותו האיש ברוגזה, וסגר בפניו את הדלת. כנראה שהתבלבלתי בי ביתי, מילמל פוצו לעצמו, ירד לרחוב, החל עובר אותו לכל אורכו, כשהוא מחפש את הבית המוכר לו. בינתיים החזירו חיים ואורחו את הפתק האמיתי, והתכוננו בי פוצו, המסתובב ברחוב. אחרי שעה ארוכה אור הסופר עזו בנפשו וטיפס שנית לאותו בית עצמו, כשהוא מצלצל בדירת טופול: "מקרה משונה קרה לי היום", סיפר לי מאחור, "עליתי בדיוק בבית כזה וצילצלתי בדיוק בדלת כזאת. הייתי כל כך בטוח שזו הדירה שלך, עד שלא משתי לב שעל הדלת היה כתוב שם של משהו אחר!". . . לאחר שהעליבו וגרשו את מפקי הסרטים ההוליוודי, סם אנגל, גרמו בכך שיסרב להשקיע כמה מאות אלפי לירות בהקמת אולפני הסרטה בישראל, פרצו כל משתתפי המסיבה שנערכה לכבוד הדודאים בעומר כייאם במחול טויסט סוער. עמיקם גורביץ

רים מגיעים לידי האסיר היחיד הזה. . . הצעה לפתרון בעיית השרות במילואים הוצע סרן במילואים וכתב טעריב, יצאל לב, באוזני אלוף פיקוד המרכז, יוסף לב, שעה שזה נכח בתרגיל אנשי מילואים. חישב יגאל: "אם יקחו אלף מהאנשים מתוך אלה שלקחו השבוע למילואים וישלחו אותם לעבוד חודש ימים בכוננה, יוכל כל אחד מהם להרחיח 10 לירות ליום, 300 לירות לחודש. הכפל את זה באלף, ואפשר בכסף זה לשכור חיילים טובים". . . כאשר ציילל השבוע הטלפון בדירתו של חיים טופול, היה על הקו מחבר חבורה שכזו, ישראל (פוצו) ויסלר, שהודיע שהוא עומד לבוא בעוד כמה דקות. הדקות נוצלו עליידי בעל הדירה להחלפת שמו על הדלת בשם צייק. חיים נסגר במטבח, וכאשר צילצל פעמון-הדלת, פתח אורח, שהיה במקרה במקום, ופוצו שאל אותו איפה חיים. "חיים?" התפלא הפותח, "איזה חיים?" "חיים טופול", השיב פוצו המבול

הנושא: האם לשנות תה? חיים גבתי, מזכיר איחוד-הקיבוצים והקבוצות, שיגר פתק למזכיר המרכז החקלאי: "אני מוחה נמרצות נגד הנסיון להטיל עלינו בכוח שתיית מיץ במקום תה. בשם הדמוקרטיה אנו תובעים להשאיר לחברים את חופש הבחירה". אחרי מספר פתקים מחברים נוספים נאלץ המזכיר להיכנע, הודיע שכל המעוניין יוכל לקבל, נוסף על מיץ הגזר, גם כוס תה. . . בטסט חלוקת פרט ישראל לפני שבועיים ישב אורח-הכבוד החדש של ירושלים, הסופר שמואל יוסף עגנון, ליד מנהל משרד החינוך והתרבות, הנוף רינות, אמר לו: "כבר הגיע זמן שאקבל שוב פרס". ענה לו רינות: "קיבלת. במישאל שערבנו בקרב תלמידי בתי-הספר הוברר כי אתה הסופר במקום השני, הנקרא עליידי הנוער". "ובמקום הראשון, אם כן", השיב לו עגנון, "יכול היה לזכות רק משה רבנו". "לא", ענתה רינות, "במקום הראשון היה משה שמיר". הוא אשר אמרתי, לא הת' בלב עגנון, "משה". . . למרות שסוף סוף קיבל לידיו תיק של ממש, לא מוכן השר ללא תיק וממלא מקומו של שר ה' פיתוח והשיכון, יוסף אלמוגי, לחתר על מקומו ליד פתח חדרו של ראש הממשלה. כאשר ערך אלמוגי השבוע ביקור במשרדי הפיתוח והשיכון, הודיע לראשי הלשכות שהוא עומד לרשותם במשרד ראש הממשלה, אך לא ימצא באחד המשרדים.

טויסט והורה

על קשריו ההדוקים לישראל סיפר שגריר ברית-המועצות, מיכאל בורוב. ביחוד, טען, הדוקים קשריו עם מכונית מסורתית שמלחה אותו, לדבריו, בכל טיוליו בארץ.

פסוקי השבוע

- חייב מפ"ם יעקב ריפתי: "נוצר אצלנו מסטר פיאוולי — לכל עיר יש פרוטקטור במשרד ממשלתי אחר!"
- הנ"ל: "לממשלה הזו אין ראש ממשלה — כי תפקידו של ראש הממשלה לא לעסוק בחידונים היסטוריים, אלא לתאם פעולות משרדיו!"
- הח"כ הליברלי, יהודה שער: "מספר טעיפי התוכנית הכלכלית אינו ח"ו אלא ח"א — בשני המקרים, שמונה-עשר."
- חייב המפד"ל, מיכאל חזני: "לא בשיר אתן קולי — כיוסף ספר, ולא דמעה תזיל עיני כיוחנן באור, אלא כמנהג יהודים אפתח בדברי הלכה."
- חייב המפד"ל, ישראל בן-מאיר: "אילו היינו פועלים כולנו על-פי הנחיות הרמבים, לא היה צורך בדיון על הפיחות!"

בדיחת השבוע

סיפר השבוע חייב מקיי משה מנה: "אבי התנועה הסוציאלי-דמוקראטית הגרבי ניה, אגוסט בבל, היה נואם מזהיר, עד כדי כך שלעתים עוררו נאומיו מחיאות כפיים גם אצל חברי סיעות ויריבות ברייכסטאג הנורמני. פעם נאם נואם מזהיר במיון חד. אחרי אחד מפסוקיו, פרצו הצירים ה' שמרניים בתשואות סוערות. בבל עצר ב' נאומי, שהק לרבע, ופנה אל יושבי-ראש הבית: "אדוני הישבראש, הרשה לי להרהר רגע כמה הישבראש, הרשה לי להרהר רגע כמה שאמרת, אם זה עורר מחיאות כפיים אצל הסיעה השמרנית, אולי זה לא היה בסדר."